

мъгновенно запамятени и избѣбрани, забунавать млада-ты. *Л. Д. 1869 р. 167. Запамятѣване с. с.* воспоминаніе: Поле-то е родливо и оста-
ви едно приятно запамятѣванне на зрителя съ своя-та плодovitость.
Л. Д. 1876 р. 135.

Запарѣ *м. св.* запарю, подвергну прѣнію. **Запарямъ Запар-**
вамъ *м. дл.* парю, подвергаю прѣнію. **Запарѣ са сопрѣю. Запар-**
вамъ са прѣю, На това внимавайтъ да ся не запарѣтъ или присту-
дѣтъ (прѣчки-ты). *Пк. 72.* Дѣте-то трѣбва да ся измѣе цѣло, най-много
глава-тъ, вратѣ-тъ уши-тъ, грѣды-ты, слабины-ты и всички оныя мѣ-
ста, кои-то най-много ся умазвать и гдѣ-то най-много ся запарва и
подсмаждава. *Л. Д. 1869 р. 97.* Пази да ти ся не запарва дѣте-то. *Л.*
Д. 1869 р. 98. Жлътеница и проливъ по често хващатъ (*бубы-ты*) отъ
мокры и запарены листа. *Л. Д. 1874 р. 185.*

Запасѣ *са м. св.* **Запасвамъ** *са м. дл.* пасусь: Единакъ
вълкъ варди елены (ругачи) кѣту ся запасатъ на нѣкое си стрѣвно
равнище, гдѣ сѣмъ высоки стѣны, и рѣтища отъ една страна и впуска
ся ненадежно на тѣхъ. *Гл. 186.* *О случкѣ животныхъ:* Послѣ излазва
единъ „аъ“ отъ морето и ся запасваха кобилытъ съ него. *Х. II, 14.*

Запашѣ *м. св.* опояшу. **Запасвамъ** *м. дл.* опоясываю: И на-
метна танка пушка, И запаса чивтъ пицоле. *М. 72.* Свѣтло м' уражѣе
азъ разпасахъ Двойкѣ пищовы, сребренѣ пушкѣ; Турскѣ одѣждѣ си
облѣкохъ, Сабѣ запасахъ острѣ Дамаскѣ. *Гл. 57.* (Пенко) Запаса
чифте пистови И остра сабя френгія. *Д. 18. 35—36.* Крѣста ѣ бѣше
запасанъ съ нѣколко вѣжя. *Л. Д. 1874 р. 242.* Запаса бравата си
съ яко вѣжіе. *Р. А. 30.*

Запѣкъ *с. м.* запоръ: Разстройство на апетитъ (ту проливъ, ту
запѣкъ). *З. 368.*

Запекѣ *м. св.* **Запичамъ** *м. дл.* произвожу запоръ: Нашатъ
чорбаджія силно страдае отъ маясѣлъ, кой-то на често го запича.
Л. Д. 1870 р. 172. Захаръ-та не запичя, а прави много питателенъ
сокъ (хыль). *ib. 194.* **Запичане с. с.** запоръ (*син.* затикваніе, за-
творъ): Дойка-та трѣба да ся пази отъ запичаніе както и отъ проливъ.
ib. р. 102. **Запекѣ са Запичамъ са** 1) запекусь: Не, не на евреите,
а на такива хора, какъвъ-то си ти, са е запѣкла свѣтата крѣвъ на Хри-
ста и на неговите апостоли. *З. 212.* 2) твердѣю: Прѣзъ голѣмѣ сушѣ
на опакѣ глинава-та земя ся запича така щото отгорѣ хваща кора.
Л. Д. 1872 р. 234.

Запелт(у)вамъ *м. дл.* картавлю: Да говорятъ чисто (дѣца-та)
безъ да запелтвать. *Л. Д. 1872 р. 147.*